

2022 m. spalio 23 d.

Eilinio laiko XXX sekmadienis

Pasaulinė misijų diena

Ivadas

Broliai ir seserys, šiandienos liturgijos tema – mūsų maldos kokybė. Mūsų malda pasiekia dangiškąjį Tėvą, jei kyla iš pasitikinčios širdies, visiškai pasikliaujančios Dievo gailestingumu. Šį sekmadienį, švęsdami Pasaulinę misijų dieną, galime kliautis malda ir tų žmonių, kurie neseniai su įkarščiu priėmė tikėjimą į Jėzų ir tapo mūsų kelionės į amžinąjį gyvenimą bendražygiais.

Homilija

Šiandien, Pasaulinę misijų dieną, Dievo žodis visuose girdėtuose skaitiniuose mums kalba apie malda: pasistenkime suprasti, kaip glaudžiai misija yra susijusi su malda!

Kad misija būtų atlikta, reikia misionieriaus; kad atsirastų misionierius, reikia jautrios dėmesingos širdies, pastebinčios tuos, kuriems reikia meilės; kad rastųsi jautri širdis, suvokianti Meilės poreikį, reikia Dievo Malonės; kad patirtume Malonę, reikia maldos; kad atliktume misiją, reikia maldos! Kad atliktume bet kokius gerus darbus, reikia maldos!

Štai paaiškinimas, kodėl katalikų misijų globėja yra šventoji Kūdikėlio Jėzaus Teresė, klauzūrinio vienuolyno sesuo, kuriai malda tapo vienintele tikrąja stiprybe patiriant kasdienius džiaugsmus bei skausmus, neišvengiamai ištinčančius kiekvieną asmenį, pasiryžusį nešti Jėzaus Evangeliją pasauliui. Gegužę palaimintąja buvo paskelbta pasaulietė Paolina Jaricot, didi misijų apaštalė. Ji niekuomet nebuvo išvykusi iš savo Lijono miesto, tačiau visą gyvenimą plūšėjo tam, kad ekonomiškai paremtų misijas ir darytų europiečių širdis jautresnes katalikiškoms misijoms.

Šiandien Dievo žodis mus kviečia melstis daug, melstis visada, melstis prieš kiekvieną įvykį, nes tam, kad nuveiktume ką nors gera, malda būtina. Nuoširdi malda!

Bet kaip mums žinoti, ar maldos tikrai duoda naudos? Šiandienos psalmė sako, kad Viešpats išklauso vargšo malda, išlaisvina jį ir saugo, todėl tas, kuris meldžiasi, turi džiūgauti. Pasitikėkime Dievu, į kurį kreipiamės kaip tikri jo vaikai. Suvokdami, jog daugybė dalykų, kurių prašome, galbūt iš tiesų mums nėra būtini, o gal net žalingi... Dievas, mus mylintis Tėvas, girdi mūsų maldas, ir jeigu jos pasitarnauja mūsų gerovei, būtinai jas išklauso. Dievas būtent taip elgiasi su savo vaikais – pažeidžiamais, reikalingais meilės bei pagalbos kovojant su blogiu ir siekiant gėrio: čia, šventųjų Mišių Puotoje, jis išklauso mūsų maldas, savo Žodžiu ir Duona išlaisvina mus ir padaro laimingus!

Bet ar esame tikri, kad malda visuomet pasiekia Dievą? Mums apie tai kalba pirmasis šios dienos skaitinys iš Siracido knygos. Dar syki įsiklausykime į paskutines eilutes: varguolio maldavimas debesis skrodžia ir nenurimsta tol, kol nepasiekia Dievo, kad šis galėtų jį išklausti. Taigi malda turi savyje jėgos, dėl kurios ji tampa nenugalima! Ar suprantate, ką tai reiškia? Dievas nenori nieko kito, kaip tik išklausti mūsų maldas! Štai kodėl jis sukūrė jas tokias galingas. Blogis niekuomet nepajėgs užkirsti joms kelio ir jų sustabdyti! Niekuomet!

O kaip mums tinkamai melstis? Apie tai kalba šiandienos Evangelija. Stipri malda, kurią Dievas išklauso, yra varguolio malda. Norėdami tinkamai melstis, turime tapti dvasios vargdieniais. Ką reiškia *vargdieniai*? Tai tas, kuriam daug reikia. O mums išties reikia labai daug: meilės, laimės, pagalbos, apsaugos, stiprybės daryti gera. Dėl šių daugybės poreikių esame tokie vargšai, kad savo galinga malda skrodžiame Dangų, o Dievas svetingai priims mūsų maldą ir ją išklaustys. Čia dera prisiminti, kad malda galima prašyti tik pagalbos darant gera. O kas daro gera? Tas, kuris tampa misionieriumi! Misionieriai – tai ne tik tie žmonės, kurie išvyksta į tolimas šalis, kur patiria nepriteklių, kartais – netgi rizikuoja gyvybe, o namo sugrįžta syki per metus, gal rečiau. Mes esame misionieriai kaskart, kai savo šypsena padedame kitam žmogui pajusti, kad linkime jam gera ir kad Dievas jį myli! Būti Dievo misionieriais – tai nepakartojamas, ypatingas nuotykis! Pakanka būti nuolankiais ir reikalingais meilės, melsti Dievą, kuris neapsakomai to laukia, džiaugtis iš visos širdies, kad jau esame jo Puotoje, kurioje gauname viską, ko reikia, kad būtume misionieriais ir užkrėstume džiugiesiu tuos, kurių šiandien čia su mumis nėra.

Šių metų Misijų dienos tema – „Jūs būsite mano liudytojai“. Tai Jėzus mums kalba: kalba mums visiems, ne tik apaštalams, savo mokiniams, kunigams... Mums visiems, pasaulio misionieriams.

Esame Tėvo Meilės liudytojai kiekvieną syki, kai patys ją patiriame. Štai paslaptis, kaip tinkamai gyventi savo tikėjimu: susitikti Dievą, patirti gailėstingą jo Meilę, liudyti šią Meilę – dovanoti ją kitiems. Ar tai įmanoma be maldos? (*Past. Teol. Lic. kun. Alessandro Barelli SDB, Nacionalinės misijų tarnybos direktorius*)

Prieš Aukojimą

Šį pasaulinį misijų sekmadienį būkime artimi vargstančioms pasaulio bažnyčioms, kaip Jėzaus liudytojai. Pridėję ranką prie širdies melskimės už vargstančius brolius ir seseris, kurie džiugiai priėmė tikėjimą; pridėkime ranką ir prie savo piniginės – dovanokime neturtingų šalių bažnyčioms auką, padedančią joms išgyventi (bažnyčioms, vaikų ir senelių globos namams, ligoninėms, benamių prieglaudoms, parapijų valgykloms). Dėkojame už jūsų aukas – per vyskupijų kurijas bus perduotos tolimiems misijų kraštams.